

blevne førte ud paa Fæstningen og findes ude paa Fæstningen den Dag i Dag. Den højtærede Minister sagde til mig, at han ønskede ikke nogen videre Diskussion om den Ting. Den højtærede Ministers Ønske er selvfølgelig en Befaling for ham selv, men det er ikke nogen Befaling for mig, og derfor har jeg tilladt mig at tage Ordet nu igen i Aften for at sige, at det er rigtigt, som jeg har paastaaet, at Feltkanoner, der bleve anskaffede i 1876 — ikke dem fra 1881, 1882 og 1883, men fra 1876 — findes ude paa Fæstningen.

Med Hensyn til Postforholdene i Sæbykredsen, som jeg havde omtalt, skal jeg sige, at det glæder mig i allerhøjeste Grad, at der nu er Udsigt til, at man kan faa en Postekspedition i Dybvad, og derved viser det sig altsaa, at min Paatale har hjulpet. Den højtærede Finansminister spurgte, naar jeg igen vilde blande mig i Forholdene i hans Valgkreds, og jeg skal dertil sige, at hvis jeg kan gøre det med Udsigt til et saa hurtigt og godt Resultat som det, jeg har opnaaet denne Gang, skal jeg forsøge mig en anden Gang ved Lejlighed.

Jeg har nu kun et Par Ord at sige til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen). I den lange Tale, han holdt i Dag, repeterede han jo det meste af den Pjece, han udgav i Foraaret. Der var dog enkelte Ting i Pjecen, han ikke kom ind paa, og det var ret fornuftigt. Han udtalte i Dag: Det er ikke en given Sag, at det nuværende Ministerium gaar, fordi det mister Flertallet. Men derved har det ærede Medlem ogsaa slaaet sig selv ganske udmærket paa Munden, thi et af de bedste og stærkeste Numre, det ærede Medlem havde i sin Harmonika i Sommer, var Talen om, at Folketingets Venstre jo blot vilde slaa Flertallet ud af Regeringens Haand, og saa maatte den første parlamentariske Regering vige, og dermed var Parlamentarismen her i Danmark ødelagt. Det ærede Medlem plejede, hver Gang han havde sagt dette, med megen Patos at udbryde: Hvor intet Flertal er, er Flertalsstyre umuligt. Men efter at det ærede Medlem nu i Dag har fortalt os, at Ministeriet godt kan blive siddende, selv om det mister Flertallet, kunne vi maaske slippe for at høre dette Nummer oftere.

Saa sagde det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at Folketingets Venstre maa lade sig sin Politik diktere af Socialdemokraterne, hvis der skal være Valgforbund mellem de to Partier. Hvor

ved det ærede Medlem det fra? Er det fra den Tid, da Reformpartiet havde Valgforbund med Socialdemokraterne? Forholdt det sig den Gang saaledes — det maa det ærede Medlem jo vide Besked om, han var den Gang Medlem af Reformpartiet —, at Reformpartiet lod sig sin Politik diktere af Socialdemokraterne? Hvis det ikke gjorde det den Gang, hvorfor skulde det saa ske mere nu, end da?

Det ærede Medlem udtalte, at han den Dag i Dag vilde stemme for et Ændringsforslag som det, der blev stillet i Samlingen 1892—93, og som gik ud paa at rive Fæstningen ned. Han sagde, at han vilde stemme for et saadant Ændringsforslag, hvis Forholdene vare de samme. Forholdene ere jo ikke de samme, blive vel heller ikke de samme, saa det interesser ikke saa meget, hvordan han vilde stemme, hvis Forholdene vare de samme. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: Vil han endnu i Dag udtale det samme, som han gav sin Tilslutning til, da hans Fører udtalte det i den Samling, at Fæstningen var en økonomisk og politisk Ulykke, ja endog en Nationalulykke for vort Land? Vil det ærede Medlem staa ved den Udtalelse den Dag i Dag?

Der er endnu et Spørgsmaal, jeg kunde have Lyst til at rette til det ærede Medlem. Det er et Spørgsmaal i Anledning af det Eksperiment, som det ærede Medlems Krigsminister opstillede forleden Dag, da han talte om de 100,000 Engelskmænd, som han vilde møde ved Esbjerg med 50,000 Mand — de 50,000 Mand, som ingen fornuftig Mand vil bestride, at vi ere i Stand til at stille derovre, sagde den højtærede Krigsminister. For nogle Aar siden udtalte den samme højtærede Krigsminister, men da var han ikke Krigsminister endnu, at det, som man kunde fordre af os, var ikke, at vi skulde være i Stand til at tage en Kamp op med en Stormagt, der angreb os, nej, det, man kunde forlange, var, at vi skulde være i Stand til at imødegaa et pludseligt Overfald af en Haandfuld Folk eller et enkelt Skib. Det var Standpunktet den Gang. Men nu fordres der, at vi skulle være i Stand til at møde med 50,000 Mand i Esbjerg for at afslaa et Angreb af 100,000 Engelskmænd. Jeg gad vide, om det ærede Medlem for Løvel holder med sin Krigsminister i saa Henseende.

Der har været Tale om, paa hvilken Maade Reformpartiet skulde bevare sit Flertal eller vinde flere Medlemmer. Jeg indrømmer, at den Maade, man er kom-